

የጎንታው!

“ የቁም-ኑዛዜ! ”

እርም ይሁን ከእንግዲህ ስማችሁን፤ ዘራችሁን፤ ጎጣችሁን ባነሳ፤ የበኩር ልጄን፤ እምሳሌን፤ አብራኬን በኩርትሜ ላስታቀፋችሁኝ ሬሳ፤ ምን በሆነ ነው? ምን ባለ? ልጄ ከፊቴ ላይ ሰውነቱ በጥይት የተበሳሰረ፤ ‘አማረ’ ልጄ በአማራነቱ የተቀጣው በለጋነቱ በሞት አበሳ፤ እንደ አባት፤ እንደ ወንድም፤ እንደ ሰው በምድር የማይረሳ፤ የቁም ኑዛዜ ነው ያቀረብልኝ ልጄ በሞት እስትንፋሱ ወቀሳ፤ በሙት ዓይኖቼ የገረፈኝ በዚያች ቅጽበት፤ የጊዜ ቅንጣት አናሳ፤ ግዙፍ ነበር ንግግራችን ቃል በምድር ቃል በሰማይ ለዘመናት የሚወሳ፤ **አገር ብዬ፤ ፍቅር ብዬ፤ እኖር ብዬ የገበርኩት ህይወቱን ለሁላችን ሰላሳ።**

ሰላም ብዬ ስዳዳ እንደ በግ መንጋ ስነዳ በቀበሮ እረኛ ተንጋግቼ፤ ቤት ንብረረቴን፤ አንጡራ ሃብቴን አገር ከብሬን ልጄን ሰውቼ፤ ስንገላታ የመከራ ኑሮ ሰንቄ፤ ሺህ ውል እድር የቁም ሞት ሞቼ፤ እነሆ የቁም ኑዛዜ የእግር እሳት ጸጸቴ፤ ፍቅር አቅንቼ ሞት ሸምቼ፤ ዘመነኞች እጥፍ ድርብ ሲያተርፍ እሳደዳለሁ ዓይነቴን አንኳ አጥቼ ካሁን ወዲያ ንግግሬ ከአንድዬ ነው እባጅ ዘንድ የመከራ ዳርቻዬን አውጥቼ **እርም ብዬ እንድነሳ፤ ሙት ልጅ ያቀፈ እጅ-ጉልበቴን አፍታትቼ ።**

ሳር ሰርዶውን አርሜ፤ ለህይወት መና ዘር ፍሬ በሻትኩባት ምድር፤ የኃይወቱን እስትንፋስ እምበቀቅል ልጄን በሰደት መንገድ ዳር ስቀበር፤ የአሳዳጆቻን ማንነት አልሻምና የሚነግግረኝ ምድራዊ ሃይል ምስክር፤ ከዚህ ወዲያማ አላነሳም ስማቸውን ጎጣቸውን ዘራቸውንም አልጨምር፤ ንግግሬ ከአንድዬ ነው፤ አንዱ ከአንዱ ሰው ከራሴ ጋር የልቤ በልብ እንዲያድር፤ **ደቦ አልጠራም፤ ግርግር፤ የአገር ኮሚቴ አላዋቅር፤ መቀወር እንጂ የአንዱን እጅን ጠጠር።**

ጆሮዬ አልስማ አይል ሰማሁ ሌላም ጉድ፤ ተጨነን ስንጓዝ እንደ በድንገት እንደ እቃ፤ እርብቃም ሞታለች ጨቅላዋ ተጣብቃ፤ ከብረት ተላትማ ትንፋሷን አምቃ፤ ቁንጥጫ እማታውቀው በአፈሙዝ ተሳቃ፤ አንደበት አጥጧት ግዙት ተጨናንቃ፤ የእትብቷን መቃብር ጓዳ ቢቷን ለቃ፤ አፈር ፈጭታ ስታድግ በእግሯ አቡክታ ጭቃ፤ ለቁም ነገር ሳትደርስ ለአቅመ አዳም ሳትበቃ፤ ክታቧን ቆረጡት የልጅነት ዶቃ፤ ዓለሟን ሲያጠፉ ባዕዳ ነሽ ስትባል ከወዲያ በመጡ በቅልቦች ፍርጥም አንገት ተጠርንቃ፤ ከምድር ዋለች ሰማይ በዓለም ምጣት ታንቃ፤ ወላጅ አያስጥላት አገሯን ሳታገኝ እፉኝ ተሞልቅቃ፤ **ትንፋሽ ድምጽ አልባዋ በአጋዚዎች ወድቃ፤ ሞታ አረፈች አሉ ወላጅ ወገን ናፍቃ።**

ነፍሰ ጡሯ እታለም የጸነሰችውን የዘጠኝ ወር ጨቅላ የሆዷን በእቅፏ በጀርባዋም አዝላ፤ ወልዳ እንኳ ባትሰም ምጧን ትገላገል ስለ ወላድ ብላ ጓዳዋንም ቢሹ በጥግ ተከልላ፤ እስክትወልድ ቢራሩ አልቅሳ ብትለምን ብትማጠናቸው አሳር ተንበርክካ የሦስት ቀን ዘለላ፤ ልብ ያልሰራባቸው አንዳች ደንደሳሞች ሰይፍ ጦር አንግተው መንጋ የሚናዱ ቀነኞች ተኩላ፤ ተሻምተው በጥሬ እንደ አለሌ አህያ ዘለው ረገጧት ከጓዳ ጎትተው እየቀጠቀጡ አናቷን በዱላ፤ በአፋቸው እርግማን ስድብ እሚቀናቸው በንቀት ቋንቋቸው እሚንተባተቡ ‘ክይ’ ‘ወዲያ’ ‘ክላ’፤ እናማ ከእንግዲህ ቃሌ ከራሴ ነው አንዱ ሰው ለአንድዬ አገር እስኪሰነቅ ዘመቻ በጅምላ፤ **አልጠራም ዘር ጎሳ ስምም አላነሳ፤ የሆዴን በሆዴ የልቤን በልቤ አንድ ለአንድ ብቻ የአገር የለሽ መላ።**

ያች ሚስቲን እህቴ በጠራራ ጀምበር፤ ምስራቅ ገመገሙን ጋራ ተራራውን የብስ አድማስ አካላ፤
ደመ ነፍሷን ስትጠድፍ የአያት ቅድም አያቷን ዱካ ተከትላ፤ አገርሽ ጎጃም ነው ጎንደራም ነሽ ተብላ፤
ዳዋ ስትጥስ ዋለች ጽንሷ እንዳይገቡዳ ሆዷን በመዳፏ በእቅፏ ከልላ፤
ታዲያ ምን ያደርጋል ብቻዋን ተባራ ወድቃ አረፈች አሉ በሙቀት ሃይል ዝላ፤
እንግዳሪዎ አራጃም ተገኘ አስከሬና፤ ጫካ አባረው ደፍረው እርቃናን ተጥላ።

አንድዬ! ምነው የመከራ ቋታችን መቀመቅ ጡዞ የራቀው፤
እንዲህ በእየለቱ የምድር የሰማይ መቅሰፍት የባጀው፤
'የታችኛው መንደር' አለቁ አሉ ሰዎች ገደል ተጥለው፤
ከድፍን ስልሳ ሰው አንድ ቅርጣን ትተው ፤
በአባይ በበርሃ ቀሩ አፈር ቅመው ፤ እርማቸውን ይብላ ንጉስ አንዳሻው፤
ቀብር የለ ለቅሶ ሬሳ ጥለው፤ እርም ነጣቂዎች አውሬና ወያኔ ተቃሙባቸው፤
ጦቢያዊ በጥሊያን ከዚህም የከፋ ግፍ አላገኘው፤
ጥላት ባር ማዳ ነው ብለን ተዘናግተን ሳናስተባቃው፤ ለካስ ከአድባራች ከቀያችን ነው ፤
ከማዳበሪያ ጋር አረም ደብልቀው፤ ፈረንጆች ያቀኑት፤ የምድራችንን ከርስ ማዕድን ያደረቀው፤
ባሰበት ዋድዮ አገር በቀል ሳማ፤ ቂጥኝ አራሙቻ ዘር ግንድ እሚበላ ጥቁር 'አድዋው'፤
እናማ አንድዬ! ሰማይ፤ ምድር፤ አገር ብለን ከንቱ እምንጠራው፤
የታለ ቦታው? ከእንድግዲህ፤ ወዲያማ፤ ዘር፤ ስም ጎጣቸውን ጭራሽ አልጠራው፤
አፌን ደም ደም ሲለኝ፤ ሚች ልጄ በቅፌ ሆዴን ሲቆርጠው፤ ውስጤ ሲገላበጥ እያቆሰለው፤
በሆዴ በአንጃቴ፤ በልቤ 'አንጨው'፤ የልጄን መቃብር ሃውልት አዝየው፤ እትብቱን የበላ አገር ቢነሳው።

ይኸው የሰው ሩሕያ አንድዬ ካልበጠሳት ከአካላችን ሳትላቀቅ እስካሁን ከሳሳ ከከሳ አካላችን ሳትነጠል፤
በጸሃይ ጠህኝቶ ከደረቀ ዛፍ ቅርንጫፉ ተንጠላጣል ግራና ቀኝ ስትመናተል፤ እንደ ጠነዛች ቅጠል፤
አብራን አለች ወይም አብረናት በድናችንን ተጓጉዘን እንደ እቃ ባዶ ሜዳ ስደተኞች ባዲችንን ተራግፈናል፤
ማነው አሉት 'ቻግኒ' 'ፍኖተ ሰላም' የቅርብ እሩቅ? ሰው አይቅርብን አይጠይቀን እንዲሁ አገራቸው ነው ይሉናል፤
ሲመሽ ሲነጋ ብርድ ሙቀት በላያችን በውስጣችን ይፈራረቃል፤ የነገንማ ማን ያውቃል፤
እዚህም ባባረሩን ታጣቂዎች ታግተናል፤ የእነርሱን አገርና መንግሥት ስፋት ሳስበው በእጅጉ ይደንቀኛል፤
ከአንግዲህ ሰማችሁን፤ ጎጣችሁን፤ ዘራችሁን አልጠራም ህመም፤ ሃዘኔም ተደራርቦ ሽከማችሁ ይከብደኛል።

እነሆ በአምላክ ፈቃድ በሳምንት ውስጥ ለትንሽ ሰዓታት እንቅልፍ አሸንፎ ረታኝ፤
ስነቃ ግን ምነው እንዳሸለብኩ በቀረሁ ብዬ አጣውርኩ ዙሪያ ገባየን ለቅሶ እያጀበኝ፤
አዳሩን ሞት አንድ አዛውንት እና ህጻን ልጅ መቀማቱን አበሰሩኝ፤
በቅናት እነርሱስ እውነተኛ አገራቸውን አገኙ ብዬ አሰብኩኝ፤
አምላኬን በዘዎትር ጸሎትና ኑዛዜ በወቀሳ ሳንገጣውር፤
በዘያች አልባሌ የስደተኞች ሰፈራ አካሌ ዝሎ ሙጥኝ ባላት ምድር፤
በውድቅት ሌሊት አንጋጦ የኳተነው መንፈሴ ተጎዳኝቶ ከጨረር፤
ከአንድዬ መንፈሳዊ ራዕይ ሰማያዊ ትዕንግርት ሚስጥር፤
ለሰው ልጅ አደራ ያለኝ በምድር አጥድፎ አስነሳኝ ለታዕምር፤
ሲያስገብኝ በህሊናዬ መስተዋት የጥፋተኞችን ጓዳ ጎድጓዳ ስቆጥር፤
በአርባ ጉጉ፤ በበድኖ፤ በአሰሳ፤ በጉራ ፍርዳ፤ በጃንጉል፤ በጋምቤላ ሲገል አጥር፤
የምድራችን ሳጥናጫል ያረቀቁት 'ራዕይ' የሚሉት በላዕይሰብ የቆሪጥ ግብር፤
የጠነዛ 'ቋንጣቸውን' የነቀዘ አጥማቸው በአገር መዲና 'አዚሙ-መርገምቱ' ሲኖር፤
ግባተ መሬት ላይገባ የጀመረውን ሳያስጨርስ ራዕይ የሚሉት የደንገጡራን፤ ደቀመዝምር፤
የእልቂት ክንፉን እስኪዘረጋላቸው 'መለስ'፤ 'ሰይጣን-መለከታቸው' ሊያንዣብብ በአሳቻ ቀትር፤
ከላይ መርዝ ሊያዘንቡብን፤ ከምድር ሰደድ ሊለቁብን እንደ 'ሃውዜን' እጥፍ በትር፤
አቅሌን ገዝቻ ሳማትር፤ ዙሪያ ገባዬን እንዳስተባቃ አባተተኝ የሚሆነውን ልመረምር መልዕክቱንም ላበስር፤
**ለካስ ሊቀብሩን ነው! በአንድ ጉድጓድ 'አነባብሮ አማሮችን የአባይ ግድብ ቀን ከሌሊት የሚቆፈር፤
ፍቼ ይኸ ነው! ከአንድዬ! ወገኔ! አገሬ! ተመከር! ተዘከር! ኢትዮጵያ እንጅ ጉድጓድ አይደለም ያንተ አገር፤
ከአንግዲህ! ስም፤ ዘርህን፤ ጎጥህንም አላነሳ፤ የቁም ኑዛዜዬን አድርሻለሁ፤ ሺ ጊዜ ብሞትም በከንቱ አልቆረቆር።**